

Chiến tranh thế giới thứ III

Trump Tương Kế Tựu Kế Ly Giác Trung Quốc Khỏi Liên Âu

<https://www.youtube.com/watch?v=l-hZHToRBuA>

Lịch sử đứng đầu thế giới của Mỹ 130 năm qua:

là chặn đường đấu tranh tiêu diệt các đối thủ hạng nhì của thế giới, những quốc gia giàu mạnh đứng nhì thế giới mà muốn dành vị trí đứng nhất của Mỹ đều bị Mỹ đánh cho suy yếu, vỡ ra từng mảnh.

1) Từ năm **1880** GDP Mỹ vượt qua Anh, và đứng nhất thế giới.

Đến 2010 Mỹ đứng nhất đã được 130 năm.

2) **1918** chiến tranh thế giới thứ I nổ ra: (tiêu nước Anh đang hạng nhì thế giới) Mỹ xúi Đức (Đức hạng tư thế giới) và Áo đánh Anh và Pháp, gây nên chiến tranh thế giới thứ nhất I. Sau chiến tranh thế giới thứ I, Anh suy yếu, Nước Nga ngổi lên đứng nhì thế giới.

3) **1939** chiến tranh thế giới thứ II nổ ra: (tiêu nước Nga đang hạng nhì thế giới) Mỹ xúi Đức đánh Nga, gây nên chiến tranh thế giới thứ II. Sau chiến tranh thế giới thứ II, Nga suy yếu, Nước Trung Quốc ngổi lên đứng nhì thế giới dưới sự lãnh đạo của Tưởng Giới Thạch đi theo con đường Tư Bản Chủ Nghĩa.

4) **Thập niên 1950** cộng sản hóa Trung Quốc: (tiêu nước Trung Quốc đang hạng nhì thế giới).

Mỹ đưa bom nguyên tử cho Mao Trạch Đông, giúp Mao đánh bại Tưởng Giới Thạch, cộng sản hóa toàn nước Trung Quốc, gây nên 1 Trung Quốc kiệt quệ về kinh tế. Trung Quốc cộng sản suy yếu. Liên Xô gượng dậy sau thế chiến, ngổi lên đứng nhì thế giới.

5) **1991** Mỹ đánh Liên Xô vỡ ra từng mảnh: (tiêu nước Liên Xô đang hạng nhì thế giới)

Lần đầu tiên Mỹ diệt 1 quốc gia hạng nhì, mà không cần dùng đến hành động quân sự (như Tổng Thống Kennedy tuyên bố: muốn diệt Cộng Sản, không cần tốn 1 viên đạn). Mỹ dùng chiến tranh kinh tế để tiêu diệt Liên Xô vỡ ra từng mảnh. Nước Trung Quốc ngổi lên đứng nhì thế giới.

6) **2010 đến 2020 Mỹ đánh Trung Quốc vỡ ra từng mảnh:** (tiêu nước Trung Quốc đang hạng nhì thế giới).

Tại sao Mỹ phải đánh Trung Quốc vỡ ra từng mảnh trong 10 năm tới ?

Theo các nhà phân tích: năm 2020 nếu Trung Quốc vẫn duy trì được đà phát triển như hiện nay, GDP Trung Quốc sẽ vượt qua Mỹ, và đứng nhất thế giới.

Nếu Mỹ không đánh gục Trung Quốc trước năm 2020, thì Mỹ sẽ xuống vị trí thứ hai, Mỹ sẽ chịu kiếp Quốc Gia hạng hai, như các bạn đã thấy kiếp quốc gia hạng hai như Trung Quốc, Liên Xô... Chẳng nước nào coi trọng, nói chẳng ai nghe, đồng tiền chẳng ai thèm xài, dân nghèo, nước lạc hậu... Vì bị nước hạng nhất (Mỹ) dùng sức mạnh kinh tế, quân sự, chính trị vượt trội: quật qua, quật lại, nắm đầu quay như con dế như sau:

- Dùng sức mạnh đồng USD: chuyển USD vào nhiều thì hình thành bong bóng tài sản, đợi giá thật cao bán sạch, rút USD ra thật nhanh làm bể bong bóng, gây khủng hoảng kinh tế. (khủng hoảng kinh tế thế giới 2008 – thị trường chứng khoán Trung Quốc và Nga giảm giá trị 4 lần, 4 đồng còn 1 đồng).

- 8-2008 Mỹ ra lệnh cho Georgia đánh 2 vùng li khai, cho Nga tham chiến, để Nga không được Georgia ủng hộ vào WTO. Nga đứng trước tương lai chậm được vào WTO trong nhiều năm, làm các nhà đầu tư rút vốn khỏi nước Nga, Stock Nga rớt 4 lần.

Nếu Mỹ đánh vỡ được Trung Quốc ra từng mảnh, thì Mỹ sẽ giữ được vị trí quốc gia hạng nhất cả 100 năm nữa. Vì không còn nước nào dành vị trí nhất thế giới với Mỹ:

- **Trung Quốc** bị nội loạn vỡ ra, Tây Tạng và 1 vài tỉnh tách ra, làm cho diện tích Trung Quốc chỉ còn 1/2 của Mỹ, Mỹ sẽ kèm kẹp Trung quốc giống như kèm kẹp kinh tế Nga bây giờ, không cho phát triển.

- Quốc gia hạng ba là **Ấn Độ** có dân số gấp 3 lần Mỹ, nhưng có diện tích 1/2 của Mỹ, và là xứ nhiệt đới nóng bức không thuận lợi cho những người sử dụng trí não nhiều, nên sẽ thiếu nhân tài để phát triển quốc gia. Nên cả 100 năm nữa Ấn Độ mới đe dọa vị trí đứng nhất của Mỹ.

- Còn **Nga** thì diện tích lớn hơn Mỹ 1 ít mà không hữu dụng, quanh năm tuyết phủ. Dân số phân nửa Mỹ. Nên không bao giờ qua mặt Mỹ được.

- **Brazil** thì còn thua Ấn Độ nữa...

Nếu Mỹ đánh vỡ Trung Quốc, Mỹ được 100 năm vinh quang, hoặc mãi mãi đứng nhất thế giới nữa.

Nếu Mỹ không đánh Trung Quốc, Mỹ chỉ còn 10 năm vinh quang. Sau đó như Anh, Pháp bây giờ, phải ôm chân Mỹ cùng hưởng giàu sang. Chồng Mỹ thì nghèo đói như Nga, Trung Quốc. Nghĩa là Mỹ phải ôm chân quốc gia đứng nhất là Trung Quốc, Trung Quốc nói gì cũng phải nghe.

Vậy chỉ còn con đường duy nhất là Mỹ phải đánh Trung quốc trong 10 năm tới.

Trước tiên Mỹ đánh Trung Quốc bằng kinh tế và bằng chính trị (giống như đánh vỡ Liên Xô năm 1991) như sau:

- Mỹ tố Trung Quốc là "nước thao túng tiền tệ", tạo cơ để Mỹ đánh thuế nhập khẩu lên hàng Trung Quốc 30 % chỉ trong 6 tháng. Tất cả các hãng Trung Quốc sẽ phá sản, vì nền sản xuất Trung Quốc tồn tại chính yếu dựa vào thị trường tiêu thụ Mỹ. Không bán được hàng, tất cả các hãng Trung Quốc sẽ phá sản. Còn Mỹ mua hàng các nước khác mắc hơn 10 % không sao cả.
- Mỹ tố Trung Quốc giữ giá trị đồng tiền thấp, để tạo ra phong trào trên toàn cầu áp thuế chống bán phá giá lên hàng Trung Quốc, để hàng Trung Quốc khó tiêu thụ trên toàn thế giới.
- Áp thuế phá giá 30 % lên từng ngành hàng của Trung Quốc thay phiên nhau, gây phá sản lần lượt từng ngành sản xuất của Trung Quốc.
- Nếu Trung Quốc nghe lời Mỹ tăng giá trị đồng tiền so với USD, thì Mỹ sẽ nâng giá đồng USD vừa đủ cho kinh tế Mỹ phát triển ổn định, còn đồng tiền Trung Quốc tăng giá vượt qua tốc độ tăng của USD sẽ ngăn cản sự tăng trưởng của kinh tế Trung Quốc, kinh tế Trung Quốc sẽ đi xuống, các nhà đầu tư sẽ rút ra khỏi Trung Quốc, Trung Quốc sẽ gặp khủng hoảng. (Như khủng hoảng kinh tế Trung Quốc năm 2008, Stock Trung Quốc xuống 4 lần)
- Còn nếu Trung Quốc hạ giá đồng tiền so với USD. Các nhà đầu tư Mỹ sẽ rút đầu tư ra khỏi Trung Quốc, vì đầu tư vào nơi có đồng tiền xuống giá sẽ lỗ, gây khủng hoảng kinh tế Trung Quốc.
- Mỹ đánh Iran, mượn cớ chiến tranh cản đường vận chuyển dầu đến Trung Quốc trong 6 tháng, nền kinh tế Trung Quốc sẽ phá sản vì không có dầu để sản xuất, để công nhân di chuyển đến sở làm, hãng xưởng sẽ phá sản hàng loạt.
- Ra lệnh cho các nước có mâu thuẫn biên giới với Trung Quốc, kiếm chuyện cho Trung Quốc tấn công (giống như Nga tấn công Georgia). Mỹ tố Trung Quốc chiếm nước khác bất hợp pháp, tuyên bố cấm vận Trung Quốc, kinh tế Trung Quốc tan hoang.

Chiến tranh thế giới thứ III :

Nếu đánh bằng kinh tế mà Trung Quốc chưa vỡ, thì bắt buộc Mỹ phải đánh bằng nước cờ cuối cùng, đánh bằng quân sự.

Mỹ đánh Irắc để có nguồn cung cấp dầu bảo đảm, trong lúc chiến sự xảy ra giữa Mỹ với Trung Quốc. Mỹ đánh Afghanistan để đưa quân Mỹ sát biên giới Trung Quốc. Mỹ bán và dàn trận các tên lửa chống hỏa tiễn SM3 khắp Trung Đông, để bảo vệ các mỏ dầu chống hỏa tiễn Trung Quốc, bảo đảm nguồn cung cấp dầu. Bán hỏa tiễn SM3 cho các nước có biên giới giáp Trung Quốc, kể cả Việt Nam nếu chịu đứng chung chiến tuyến với Mỹ đánh Trung Quốc. Mỹ thuê căn cứ Manas ở Kyrgyzstan giáp biên giới phía Tây của Trung Quốc. Mỹ đặt căn cứ quân sự trên đảo của Tây Ban Nha gần Venezuela, nhằm cản Venezuela vận chuyển dầu cứu

Trung Quốc. Mỹ triển khai máy bay 747 trang bị vũ khí Laser, bắn hạ các hỏa tiễn nguyên tử của Trung Quốc bắn lên.

Mỹ sẽ ra lệnh cho các quốc gia đệ tử Mỹ, xung quanh Trung Quốc, khiêu khích cho Trung Quốc ra tay, ví dụ như:

Đài Loan bắn chìm 1 chiếc tàu của Trung Quốc. Việt Nam tấn chiếm lại Hoàng Sa Trường Sa. Nhật đánh chiếm mỏ dầu của Trung Quốc trong vùng biển tranh chấp. Ấn Độ đánh Trung Quốc trên biên giới Ấn Hoa tố Trung Quốc xâm phạm biên giới. Tạo điều kiện cho Bắc Hàn bắn chìm 1 tàu chiến Mỹ, Mỹ đánh chiếm Bắc Hàn, Trung Quốc tham chiến. v.v... Mỹ mượn cớ đó cùng với các nước đánh Trung Quốc tứ phía. Kể cả đánh bằng nguyên tử.

- Phía Đông Bắc có Nhật, Nam Triều Tiên.

- Phía Đông có Đài Loan.

- Phía Đông Nam có Philipines, Thái lan, có thể có Việt Nam vì Việt Nam cần chiếm lại Hoàng Sa, Trường Sa. Mỹ đang ve vãn Việt Nam và Miến Điện.

- Phía Nam có Ấn Độ.

- Phía Tây có quân đội Mỹ và NATO ở Afghanistan. Trung Quốc bắn vào quân Mỹ ở Afghanistan sẽ trúng quân NATO, Các nước NATO cùng nhau tấn công Trung Quốc.

Kết quả nước Trung Quốc tan hoang, vỡ ra từng mảnh vụn, mỗi nước chiếm 1 miếng, Việt Nam chiếm 1 miếng, Nhật chiếm 1 miếng, Ấn Độ chiếm 1 miếng, Tây tạng độc lập, hình thành nhiều quốc gia theo sau sự mâu thuẫn giữa các tôn giáo, các dân tộc thiểu số với Cộng Sản như: quốc gia Hồi Giáo, quốc gia Thiên Chúa Giáo, các quốc gia của các dân tộc thiểu số: Duy Ngô Nhĩ, Quảng Đông, Tiều, Quang Thoại...

Nam Hàn thống nhất Nam Bắc Hàn.

Việt Nam sẽ giống như các nước Đông Âu: Ba Lan, Rumani... sau 1991.

Giải phóng Iran, Venezuela, Cuba, Việt Nam, Bắc Hàn, Miến Điện... sẽ được bầu cử tự do giống như Irac, có sự kiểm tra của Liên Hiệp Quốc.

Tất cả các quốc gia trên thế giới đều nằm trong lòng bàn tay của Mỹ, Mỹ muốn nước đó sống thì sống, mà muốn chết thì chết.

Hy vọng rằng sẽ không có thế chiến thứ III, mà Trung Quốc vẫn vỡ ra, đó là ước mong lớn nhất của những nhà lãnh đạo Mỹ.

Tại sao có cuộc chiến tranh Việt Nam?

Trong cuộc chiến Việt Nam, Mỹ là người chiến thắng.

Vì mục đích của việc Mỹ đổ quân vào Việt Nam là nhằm ngăn cản Trung Quốc chiếm Đông Nam Á sáp nhập vào Trung Quốc, đưa Trung Quốc thành quốc gia đứng nhất thế giới, Trung Quốc sẽ dành chức Đế Quốc của Mỹ.

Sau khi Mỹ âm thầm giao Việt Nam cho Liên Xô (Việt Nam muốn đánh với Mỹ phải cần vũ khí Liên Xô, nên Việt Nam sẽ dựa hẳn vào Liên Xô). Mỹ an tâm là Trung Quốc không thể chiếm Đông Nam Á sáp nhập vào Trung Quốc. Trung Quốc muốn chiếm Đông Nam Á thì phải chiếm Việt Nam trước đã, phải đánh nhau với Liên Xô (Trung Quốc đánh với Liên Xô trên chiến trường Việt Nam năm 1979). Mục đích của Mỹ đã đạt nên Mỹ rút đi năm 1973. chức Đế Quốc của Mỹ đứng nhất thế giới vẫn còn giữ được cho đến ngày nay.

Con trót chiến tranh thế giới nhen nhúm từ lâu và gần đây bắt đầu quyen gió. Ý đồ tranh bá quyền của Trung quốc (TQ) lộ rõ qua những tuyên bố chủ quyền lãnh hải ở biển Đông và gây hấn với Nhật về vấn đề tương tự. Từ thể thao, kỹ thuật tin học, kinh tế, quân sự, ngoại giao... TQ âm mưu không chế không chừa lãnh vực nào. Thành tích huy chương trong kỳ thế vận hội vừa qua cho thấy Mỹ không còn ở vị thế cao tột. Về quân sự, xét về nhiều mặt, TQ chưa phải là đối thủ của Mỹ nhưng trong tương lai gần, không quá 20 năm, nếu đặng độ, Mỹ không thể không chế địch thủ dễ dàng như với Iraq hoặc Afghanistan ... Về ngoại giao, cánh tay của chú ba đã vươn tới Nam Mỹ, Châu Phi. Trước mắt, cả thế giới tư bản đều điều đứng trong cuộc chiến kinh tế, bao gồm tiền tệ và giao thương. Cán cân thương mại nghiêng phần thặng dư về phía TQ. Với ưu thế nhân công đông như kiến với đồng lương rẻ mạt, hàng hóa của chú ba mặt sức thao túng thị trường dù chất lượng rất thấp.

Về kỹ thuật vi tính, điệp viên TQ len lõi cùng khắp. Với túi tiền rủng rỉnh, chú ba phóng khoa học gia vào không gian, cải tiến vũ khí kỹ thuật cao, nâng cấp quân đội lên hàng cường quốc quân sự. Thế giới không đứng vững trước sự cựa mình của con rồng lớn Á châu này. Hơn ai hết, Ấn độ phải lo an ninh cho bản thân. Vùng Hi Mã là miếng mồi mà TQ luôn chờ cơ hội thuận tiện. Cách đây không lâu, chừng vài tháng, Ấn độ vừa ký kết mua 300 chiến đấu cơ thuộc loại hiện đại của Nga. Âu châu, sau 1975, đã ngồi lại thành một khối ngày càng vững mạnh. Nếu Liên Hiệp Âu châu không thành hình thì các cựu cường quốc này sẽ dễ dàng bị chú ba tĩa dần. NATO, từ nguyên thủy, là liên minh quân sự được thành lập để đối đầu với Liên xô. Liên xô sụp đổ, khối liên minh quân sự Warsaw tan rã, NATO mất đối tượng tranh hùng, đáng lý phải bị giải tán, nhưng ngược lại ngày càng kết nạp thêm hội viên; và gần đây nhất, Nga vừa lên tiếng tham gia chương trình phòng thủ lá chắn của tổ chức này. Tổng thống Nga còn cho biết là Nga không chỉ tham gia hời hợt mà là trong vai trò tích cực. Chương trình phòng thủ lá chắn, trên ngôn từ là để

ngăn chặn hỏa tiễn từ Iran, nhưng bình tâm nhìn kỹ xem những vũ khí kỹ thuật cao của Iran có đáng cho cả khối NATO –cùng với Nga - phải bận tâm rới rít như vậy không. Xem thế, cả khối Âu châu, ít ra đã có một đạo quân có bộ chỉ huy thống nhất; đây là một trong những yếu tố hệ trọng trong việc điều quân.

Chiếc ghế cường quốc lãnh đạo thế giới đang bị ngấm ghé, Mỹ phản ứng như thế nào. Không phải chỉ trong vòng vài thập niên gần đây Mỹ mới ý thức hiểm họa này. Tiêu mốc dễ nhận ra nhất là sau thế chiến thứ hai, kể từ khi CS Trung Hoa kiểm soát hoàn toàn lục địa, phong trào vô sản tràn lan như nước vỡ bờ. Chậm tay, Mỹ sẽ bị bao vây. Cuộc chiến ở Triều Tiên tạo cơ hội cho quân đội Mỹ đóng quân sát bên nách TQ. Tham chiến ở VN, ban đầu Mỹ nghĩ là sẽ có một Triều Tiên thứ hai. Tiếc rằng cuộc chiến quốc cộng ở VN quá phức tạp, Việt cộng trà trộn len lỏi trong chánh quyền cũng như trong dân chúng dày đặc cho nên Mỹ chọn phương sách khác. Nếu VN có trữ lượng dầu cao như ở Trung đông và tinh thần cũng như lập trường nhân dân miền Nam được như Nam Hàn, thì có thể Mỹ đã không bỏ rơi miền Nam. Quyết định phủi tay ở VN, Mỹ đã không khoán trắng cho TQ tự do Nam tiến. Khi Kissinger bí mật gặp Mao Trạch Đông, Mỹ đã hoàn tất kế sách trong vùng này. Hãy nghe một vài thổ lộ của vài tướng lãnh Mỹ hành quân ở VN: "Những nhà chánh trị ở Hoa Thịnh Đốn gởi quân ra trận với đặc lệnh hành quân là đánh nhưng không được thắng". Xem thế, mọi chuyển biến trên thế giới không ra ngoài dự kiến của Mỹ. Trong khi quân đội Mỹ không được thắng ở VN thì các lực lượng CS ở Nam Dương, Mã Lai bị quét sạch không còn một móng!!! Thì ra chiến trường VN trở thành nút chặn sự bành trướng của CS – Tàu –về các quốc gia ĐÔNG NAM Á. Khi Đông Nam Á không còn cơ nguy bị nhuộm đỏ, vai trò nút chặn của miền Nam VN trở nên thừa.

Nhìn xa hơn, trong chiến lược toàn cầu, mục tiêu tối hậu của Mỹ lúc bấy giờ là đập tan khối CS thế giới. Nga Tàu còn thân thiện thì Mỹ còn mất ngủ. VN là một vị trí chiến lược ở Đông Nam Á. Cường quốc nào muốn làm chủ khu vực này thì chỉ cần chiếm giữ VN. Thế là Mỹ biến VN thành miếng mồi để nhử Nga Tàu húc nhau. Nhìn lại những diễn biến ở VN sau chuyến Hoa du của Kissinger ta sẽ thấy sự thần sầu quỷ khốc của Hoa Thịnh Đốn. Lúc bấy giờ thêm lục địa VN được phân lô để khai thác dầu. Các hãng dầu lớn rầm rộ tranh nhau đấu thầu khiến thế giới có cảm tưởng như dầu ở biển Đông tràn khắp! Tổng thống Nguyễn văn Thiệu cười hớn hở với cây đuốc trên tay được châm lửa với dầu vừa khai thác ngoài khơi Vũng Tàu. Màn trình diễn này càng khiến Nga Tàu háo hức tranh nhau vồ mồi. Lúc ấy nhân dân miền Nam càng thêm vững tin Mỹ sẽ không bỏ VN. Đùng một cái, Mỹ rút quân, Nga Tàu phóng nhanh vào kho nguyên liệu mà Mỹ bỏ tiền khai thác nữa vời. Thế là ngày nào ôm nhau xung tụng đồng chí, giờ đây Nga Tàu càng thêm hục hặc. Diễn hình là các đồng chí trong Bộ Chính trị CSVN đánh nhau vỡ

đầu phun máu, phe thân Liên Xô thắng thế, Hoàng Văn Hoan phải nhanh chân đào thoát sang Tàu. Giờ đây dầu vẫn chỉ là tài nguyên phụ ở VN, chỉ đủ để chong đèn trong lãng Hồ chủ Tịch! Dầu là mạch máu của kỹ nghệ. Chú ba hí hửng xua hải quân chiếm Hoàng sa. Được trớn, hậu duệ của Mao xénh xáng tuyên bố chủ quyền biển Đông. Thế giới, nhất là các quốc gia Đông Nam Á – trong đó có VN - lo sốt vó. Mỹ vẫn dững dưng và lảng lạng ngầm khuyến khích TQ làm tới. Sau 1975, các quốc gia vùng Đông Nam Á tự thấy thân thiện với Mỹ có ngày sẽ như miền Nam VN. Dè dặt với Mỹ chứ không dám đoạn giao với tư bản Mỹ. Trong khi đó, CSVN hồ hởi trong chiến thắng, lại thêm đặt hết niềm tin nơi Liên Xô cho nên ngày càng đi vào lộ trình được Mỹ vẽ sẵn (ROAD MAP) mà không hay biết. Đến khi cái lưỡi bò biển Đông của TQ sắp liếm vào lãnh thổ, các quốc gia Đông Nam Á, nhất là VN, xúm nhau lại thỉnh Mỹ vào ngồi ghé trên và rậm rập tuân theo sự sắp xếp của chú Sam. Thế là tư bản kỹ nghệ chiến tranh của Mỹ tha hồ nhận đơn đặt hàng. Bấy giờ, Hillary Clinton mới nở nụ cười ngoại giao – gây hộc máu cho chú ba – tuyên bố Mỹ có quyền lợi thiết yếu ở biển Đông và cương quyết bảo vệ quyền giao thông quốc tế của tàu bè Mỹ. Để hậu thuẫn cho lời tuyên bố trên, hàng không mẫu hạm của Mỹ tới lui thoải mái như vào chỗ không người trong khu vực lưỡi bò

Thử Đòn

Trong trao đổi thương mại, Mỹ ù lì ục ịch "bồi dưỡng" cho các đồng chí lãnh đạo TQ trở thành tư bản hút máu. Thế là CSTQ tự đặt mình vào hàng ngũ đàn em của Mỹ qua nghị quyết nhìn nhận quyền tư hữu, một kẻ thù cần phải bị tiêu diệt dưới chế độ CS. Mỹ tiếp tục đưa hơi tiếp sức cho TQ thặng dư thương mại. Để chi? Trước hết, khoảng cách giàu nghèo giữa thống trị và bị trị càng xa, bất mãn càng tăng!!! Đám thống trị quen mùi tư bản, lâm vào thế cỡi cọp. Thế là chú Sam bắt đầu ra tay, tuy muộn. (Về điểm này Mỹ bị hớ, đánh giá thấp tiềm năng lao động và không tiên liệu mức phát triển kinh tế của TQ quá nhanh. Bên cạnh đó Mỹ không ngờ tên thiên heo Đỗ Mười quá sức ngu dốt, chịu áp lực của Tàu, từ chối vào WTO do Tổng Thống Clinton mở cho một lối thoát. Đến khi chú ba vào được tổ chức này, Giang Trạch Dân tha hồ bắt chẹt, buộc VN phải mở cửa biên giới cho Tàu tự do qua lại không cần chiếu khán, mới chịu chấp nhận cho VN vào WTO. Đây là một đau đớn cho đất nước VN dưới sự lãnh đạo của một nhóm người dốt nát!) Rất nhịp nhàng, Mỹ và Âu châu cùng áp lực TQ tăng giá đồng yuan với lý do là giao hoán thương mại không công bằng. Một nan giải đối với TQ. Tăng giá đồng yuan tức nhiên giá thành cao, mất ưu thế cạnh tranh, xuất cảng giảm, xí nghiệp đóng cửa, nhân công thất nghiệp đưa đến bất ổn xã hội. Đó mới là đòn hiểm của Mỹ. Biết chắc là TQ khó chấp nhận tăng giá đồng yuan, Mỹ cho in thêm 600 tỉ bom vào thị trường tiền tệ. TQ chơi với la hoán yêu cầu Mỹ giải thích lý do in

thêm tiền. Trước đó vài hôm, tại G20 ở Hán Thành, Hồ Cẩm Đào đồng dục tuyên bố các quốc gia hãy tự lo liệu chuyện tiền tệ, thương mại của mình. Giờ đây Mỹ ra chiêu gây ông đập lưng ông: "In tiền là chuyện riêng của nước Mỹ, không ai có quyền xía vào". Thế là bao nhiêu ngoại tệ dự trữ của TQ đầu tư vào chứng phiếu của Mỹ bỗng chốc bốc hơi; trước mua được một cái bánh bao giờ chỉ còn đáng giá một cái giò cháo quẩy! TQ thừa biết có ngày sẽ bị Mỹ chơi đòn này cho nên trước đó đã nhiều lần vận động nhiều nước chọn đồng yuan thay cho vị thế "đô la bản vị" của tiền tệ thế giới nhưng bất thành. Chưa hết, trong chuyến viếng thăm Ấn Độ, Obama đưa hậu duệ Ghandi lên tận mây xanh qua lời hứa vận động cải cách cơ cấu hội đồng bảo an LHQ để Ấn Độ ngồi ghế ủy viên thường trực. Chỉ với chiêu này, Mỹ có được một thị trường nhân công khổng lồ và lương thiện hơn. Thêm được một món hời khác là mấy ngàn công ty tháp tùng Obama tha hồ nhận đơn đặt hàng. Tại Nam Dương, Obama, trong chuyến về thăm quê hương của 'kế phụ', được tiếp đón hết sức nồng nhiệt. Trong tương lai không xa, khách hàng của TQ, chánh yếu là Mỹ, sẽ chuyển đơn đặt hàng sang các quốc gia ĐNÁ và Ấn Độ... Chưa hết, tư bản đầu tư sẽ rút khỏi TQ. Được biết Intel đang thành lập một xưởng sản xuất qui mô ở VN. Trước viễn ảnh đó, TQ đang lợi dụng 'đất hiếm' để áp lực các công ty xe hơi Nhật ở lại với chú ba. Về mặt chánh trị thế giới, TQ bị tây phương, qua Na Uy, lột mặt nạ độc tài, đàn áp đối lập, chà đạp nhân quyền qua việc trao giải Nobel hòa bình cho Liêu Hữu Ba, một trí thức đối lập đang thọ án tù vì đòi hỏi dân chủ cho nhân dân TQ. TQ áp lực một số quốc gia tẩy chay lễ phát giải Nobel tổ chức vào ngày 10-12-2010. Đây là lần đầu tiên trong 74 năm qua, giải thưởng cao quý này không được trao tận tay người trúng giải. Trước những quan khách đồng loạt đứng dậy vỗ tay hưởng ứng, Ông chủ tịch Ủy Ban Giải Hòa Bình Nobel phát biểu về sự vắng mặt của ông Liu: "Chỉ riêng sự kiện này đủ chứng tỏ Giải Nobel dành cho Ông Liu là điều rất thiết yếu và thích đáng". (*Noting Liu's absence, the chairman of the Norwegian Nobel Committee Thorbjorn Jagland said to a standing ovation: "This fact alone shows that the award was necessary and appropriate."*) (The Toronto Star Dec 11, 2010). TQ lờn lộn trước việc này. Thiết tưởng cũng nên nhìn qua việc Bắc Triều Tiên nả trọng pháo vào một hòn đảo nhỏ thuộc Nam Hàn. Lâu nay cả thế giới đều biết Bắc Triều Tiên chỉ là con múa rối do TQ giật dây. Việc gây hấn này xảy ra vài tuần trước ngày trao giải Nobel chỉ là thâm ý của TQ muốn thế giới bớt chú ý việc chú ba bị thế giới vạch mặt độc tài đảng trị. TQ không bó tay để mộng bá chủ không thành. Chú ba không ngớt mượn tay đàn em khuấy động hết nơi này đến nơi khác. Hiện TQ đang phát động cuộc chạy đua vũ khí với Mỹ. Cuộc chiến trong tương lai không giới hạn trong qui ước cũ. Điển hình là TQ thành công trong việc bán hạ vệ tinh. Gần đây nhất Mỹ vừa thí nghiệm thành công chiếc phi thuyền con thoi X-37B, hoàn toàn

dựa vào kỹ thuật mới, thuộc quyền sử dụng của quân đội. X-37B có nhiều ưu điểm trong hoạt động. Hình dáng nhỏ - chiều dài không quá 30m, chiều rộng 4.5m – khó bị dò tìm; xài 'lithium battery' và năng lượng mặt trời – ít hao năng lượng. Ưu điểm vượt trội của con thoi này là có thể thay đổi quỹ đạo khiến địch không phát hiện được để bắn hạ cũng như địch không che dấu kịp các vị trí trọng yếu khi con thoi bay ngang để thu lượm tình báo kỹ thuật, hoặc bắn tia laser vào kho vũ khí nguyên tử của địch. Được hỏi phải chăng đây là dấu hiệu chiến tranh bắt đầu lan rộng ra không gian, vị giám đốc trách nhiệm chương trình ở đây là bí mật quân sự. TQ không dậm chân tại chỗ, chỉ trong vài thập niên, đất nước này đã thực sự nhảy vọt từ một quốc gia yếu kém lên hàng cường quốc kinh tế, quân sự và kỹ thuật không gian. Những thành công về thương mại, kinh tế và tài chính đưa quân đội TQ giờ đây lên hạng ba trên thế giới. Cho dù hiện giờ vẫn còn ở thế thượng phong so với TQ nhưng bên trong, Mỹ chạy đua ráo riết về mọi mặt để cứu vãn những khinh địch của các lãnh đạo tiền nhiệm... Chưa ai hình dung ra mức độ khốc hại của cuộc chiến sắp tới.

Việt Nam Trong Thế Trận

Trở về mặt trận ĐNÁ, các quốc gia trong khối thay nhau làm chủ tịch của tổ chức liên quốc trong vùng. Nhìn kỹ ta có thể nhận ra đây bản sao của Liên Hiệp Âu Châu, chỉ khác nhau về nhân sự, địa lý, văn hóa. Riêng VN, sau hơn hai thập niên bị TQ chèn ép lấn lướt mọi mặt, từ biên giới nội địa, lãnh hải, đến cột xương sống Trường Sơn, giờ đây bắt đầu chấp nhận làm tay sai cho đế quốc Mỹ. Rồi đây VN sẽ phải lãnh ấn tiên phong trong cuộc đụng độ giữa TQ và ĐNÁ. Để trang bị cho đội quân tuyến đầu của mình, Mỹ cho biết sẽ nâng cấp bang giao giữa hai nước. Vốn đầu tư của tư bản Mỹ ở VN ngày càng vượt trội. Nên nhớ tư bản đi đến đâu thì chính quyền Mỹ có trách nhiệm phải bảo vệ đến đó. Chỉ cần nhìn số công ty Mỹ hoạt động ở VN ta có thể hình dung mối bang giao giữa hai nước. CSVN thấy được tầm quan trọng chiến lược trong vai trò tiền phương của mình nên không ngại vùi vãnh Mỹ và không sốt sắng đáp ứng yêu cầu của Mỹ về nhiều lãnh vực trong đó có nhân quyền, dân chủ... *Cách đây vài năm, trong chuyến công du Mỹ, NT Dũng đã được Mỹ cúng cố chiếc ghế Thủ Tướng và mạng sống khi được Bộ Trưởng Quốc Phòng R. Gates mời đến cho xem những tin tức tình báo về một âm mưu đảo chánh ở Hà Nội, cũng như vị trí những hỏa tiễn của TQ hướng về VN. Thế là ngay sau khi về nước Dũng cách chức tức khắc 6 tướng lãnh đặc trách các khu vực hiểm yếu ở Hà Nội.*

Cho nên những ai mong đợi sự sụp đổ của chế độ CSVN là còn sống trong mơ. Mỹ đang cần một VN vững mạnh, càng mạnh càng tốt; thế mới bảo đảm an ninh cho hải trình biển Đông, mới chặn đứng được mộng bá quyền của phương Bắc. Đại sứ Mỹ ở VN công khai tuyên bố ủng hộ một VN cường thịnh.

Vài Ý Kiến Đóng Góp Với Cộng Đồng Người Việt Hải Ngoại

Đối phó với người Việt hải ngoại, CSVN ngày càng lẩn lút. Chúng tấn công mọi mặt, văn hóa, kinh tế, len lỏi trong cộng đồng để lũng đoạn gây chia rẽ. Kể từ những ngày đầu làn sóng vượt biên chúng đã gài người trà trộn để tạo niềm tin. Có những tên nằm vùng lúc nào cũng tỏ ra chống cộng hăng say nhất để chiếm lòng tin của người tị nạn, sau đó gây chia rẽ. Ở Toronto cách đây không lâu, có đứa con rơi của Nguyễn Chí Thanh lúc nào cũng tỏ ra tinh thần chống cộng triệt để nhưng thật ra, hắn có máu gian manh của CS ngay từ khi mới chào đời cho nên hắn ra tay phá nát cộng đồng. Chúng tung cán bộ văn hóa dưới nhiều hình thức như trình diễn ca nhạc, kết hôn Việt kiều, du học. Một trong những hoạt động ngầm đáng ngại của chúng là cho cán bộ vào làm việc trong các cơ quan công quyền địa phương. Không ít cán bộ CS xâm nhập cộng đồng dưới chiêu bài HO. Đó là trường hợp người bạn cùng khóa 18 sĩ quan Đà Lạt của Phan Nhật Nam. Còn rất nhiều HO thuộc loại này. Chúng đã công khai ra mặt ứng cử vào hội đồng thị xã Toronto. Có nhiều người tị nạn đã nhìn ra và cảnh giác là người Việt quốc gia sẽ thua thêm một keo nữa. Đó là sự thật chứ không phải bi quan. CSVN có nhiều ưu thế và có sách lược khai thác điểm mạnh của họ và chỗ yếu của ta. Sơ lược những điểm mạnh của CSVN:

- Kiểm soát người của chúng bằng cách hăm dọa thân nhân ở VN
- Len lỏi hoạt động ngầm trong cộng đồng, cán bộ trà trộn người vượt biên
- Cán bộ được huấn luyện kỹ
- Trang bị vật chất cũng như kiến thức cần có để hoạt động, hội nhập sinh hoạt bản xứ - Có chỉ đạo, lèo lái trực tiếp từ tòa đại sứ . . .

Điểm mạnh của CSVN chính là yếu điểm của người Việt hải ngoại:

- Liên hệ tình cảm gia đình trong nước
- Lòng nhân đạo bị lợi dụng và khai thác
- Nhân sự ngày càng giảm theo thời gian, trong khi lớp trẻ không được tổ chức, hướng dẫn để thay thế
- Tinh thần hăng say giảm theo tuổi tác
- Không có được một tổ chức lãnh đạo thống nhất.
- Một yếu điểm khác của lớp người tị nạn là đã định cư ở các nước ngoài trong tình trạng khủng hoảng tinh thần, thể xác và vật chất. Cuộc sống bắt đầu lại từ con số âm không (-0), chẳng những lo sinh kế cho bản thân, giáo dục con cái mà còn bận

bị cứu giúp thân nhân còn kẹt lại nơi quê nhà, hội nhập xã hội xa lạ trong ngo ngác.

- Thế hệ thứ hai không tiếp nối ý chí, lập trường của người đi trước v.v...

- Hơn 35 năm qua, đường lối cũng như hình thức tranh đấu của cộng đồng không chuyển biến cho phù hợp hoàn cảnh mới, khiến chánh quyền cũng như người dân bản xứ cảm thấy nhàm chán.

Thấy được yếu điểm của mình thì có thể khắc phục được. Trước hết những người lãnh đạo cần sáng suốt, qui tụ những người nhiệt tâm với lý tưởng tự do, sự sinh tồn của đất nước và dân tộc, tập hợp thành **MỘT KHỐI**.

Ví như các hội Sĩ Quan Thủ Đức, Sĩ Quan Đà Lạt, Thiết Giáp, Hải Quân, Không Quân v.v... hãy ngồi chung lại thành **MỘT HỘI** với nhiều chi hội bên dưới và các chi hội phải tuân hành chỉ đạo của ban lãnh đạo do toàn thể bầu lên.

Các hội ái hữu Quảng Ngãi, Mỹ Tho, Bến Tre, Rạch Giá, Cà Mau cho tới Gio Linh... nên tập hợp lại thành một khối vì cho dù ở địa phương nào thì chúng ta vẫn là nạn nhân của CS, vẫn cùng chung chịu cảnh mất vợ, mất chồng, mất nhà cửa, con cái... do quốc nạn CS. Những người có học vị, chức vị dưới chế độ cũ cùng các bạn trẻ trưởng thành ở nước người nên tham gia tích cực vào sinh hoạt cộng đồng. Cho đến nay số người này rất là khiêm nhường.

Tất cả những **MỘT HỘI** kể trên lại nên ngồi chung thành lập một **KHỐI NGƯỜI VIỆT TỊ NẠN CỘNG SẢN**. Các quốc gia Tây phương thường gồm nhiều sắc tộc và nhìn chung, ta thấy Trung Hoa, Do Thái, Ấn Độ, Sikh ... cho đến Tamil đều có **MỘT KHỐI** riêng. Về đường lối tranh đấu thì chúng ta nên tạo cảm tình của người dân bản xứ; khi tranh đấu vạch mặt bọn CSVN thì nên nhân danh quyền lợi của đất nước cuu mang mình chứ đừng nên hô hào tranh đấu vì quyền lợi của cộng đồng mình. Ví như trường hợp Lý Tống, ông nên vạch rõ cho người Mỹ cũng như chánh quyền Mỹ nhìn thấy những thiệt hại cho đất nước Mỹ khi CSVN tổ chức xong mạng lưới xâm nhập cộng đồng người Mỹ gốc Việt chống cộng. *Hãy nêu lên một vài ví dụ như cán bộ CSVN kết hôn với người Việt hải ngoại, len lỏi kết nối lớp trẻ lớn lên ở Mỹ đang làm việc ở những cơ quan kỹ thuật cao của Mỹ như NASA, BOEING để thu lượm tình báo kỹ thuật... Lớp trẻ Mỹ gốc Việt thừa hưởng tinh thần tự do ở đây cho nên chưa có kinh qua những trò gian xảo, mưu mô, tráo trở, lật lọng... của CSVN.*

Thói thường người Việt hải ngoại không thích giao tiếp với lớp người Việt mới (xin tạm gọi những đồng hương ra nước ngoài không thuộc diện tị nạn CS hay vượt biên). Xử sự như thế e rằng không thích hợp vì kinh nghiệm cho thấy rất nhiều đồng hương thuộc lớp trẻ tha thiết với đất nước và dân tộc. Có rất nhiều bạn trẻ đang can đảm dấn thân đấu tranh cho quyền lợi quốc gia dân tộc mà không có mấy ai ở hải ngoại sánh bằng. Thế tại sao ta không kết thân với họ. Cho dù họ là

đảng viên CS hay bất cứ thành phần nào, ta tránh nhìn họ qua lăng kính ghét bỏ. Nhìn lại bản thân, ta phải trải qua nhiều chục năm mới nhận ra được cái hay cũng như điều xấu của nước ngoài. Tại sao ta không tạo cơ hội để họ nhìn thấy tinh thần tự do dân chủ của xứ người và điều không kém quan trọng là không nên bào chữa những tệ nạn xã hội ở khắp nơi. Nên lên cho họ thấy những ưu điểm cũng như khiếm khuyết của chính quyền nước ngoài và so sánh với giới lãnh đạo trong nước để họ tự nhìn thấy chỗ khác nhau. Ví như sinh viên nước ngoài không bị bắt buộc phải học chủ thuyết Karl Marx. Nên cho họ thấy CSVN lúc nào cũng hô hào nhân dân ta anh hùng, Karl Marx là đỉnh cao trí tuệ (!!!), cái gì thuộc về đảng cũng siêu quần bạt tụy nhưng mà con cháu của bác và đảng đều tranh nhau ra khỏi xứ. CSVN lợi dụng lòng nhân đạo, tình người để thu tóm ngoại tệ qua hình thức cứu trợ thiên tai và lộ liễu nhất là việc đưa **'bồ tát Cô Tim'** chu du nước ngoài để công tác nhiều mặt. Thứ nhất là tìm ngoại tệ, bên cạnh đó là gây chia rẽ cộng đồng và lôi kéo những người nhẹ dạ theo phe chúng. Có một người – bị vào tròng của cán bộ CS gian xảo, ngụy trang dưới lớp áo đồng đạo – chủ quan khoe rằng ông biết rõ về cô Tim; rằng khoản tiền quyên được sẽ ký thác vào trương mục của cô ở Thụy Sĩ. Không ai chối bỏ điều đó. Tiếc thay ông bạn kia lại quên rằng mọi chi tiêu của cô Tim đều thông qua hệ thống tài chính VN, có nghĩa là cô Tim rút dollars từ ngân hàng Thụy Sĩ nhưng chỉ nhận được một mớ giấy đi cầu có in hình Hồ Chủ Tịch, còn phần ngoại tệ kia thì CSVN mua thêm dây thòng lọng để siết cổ hơn 80 triệu đồng bào, để dâng đất cho Tàu! Mấy ai biết được trước khi đưa cô Tim ra nước ngoài, chính quyền VN đã làm một DVD để cô Tim phơi bày nỗi khổ của những cô nhi. Nếu xem kỹ ta sẽ thấy một thực tế là CSVN không hề đoái hoài tới nhưng cô nhi này mà còn tạo thêm bi đát để đánh động lòng nhân của người Việt hải ngoại. Ngay trong DVD kể trên, chính cô Tim xác nhận những cô nhi bị bệnh viện từ chối chữa trị chỉ vì những em bé đáng thương kia **KHÔNG CÓ HỘ KHẨU!!!** Những đoàn thể đấu tranh thay vì nêu lên những yếu huyệt này nhằm vạch trần âm mưu của CSVN để chính quyền cũng như người bản xứ thấy rõ dã tâm của bọn tổ chức, lại đi đòi hỏi những điều mà chúng có thể tránh né. Tin gần đây nhất cho biết Ngôi Nhà May Mắn của 'bồ tát Cô Tim' đã bị chính quyền cuỗm đoạt tương tự như những ngôi chùa 'làng đở' của ông sư (!?) 'THIÊN ÔM'.

Trước khi chấm dứt, xin kể thêm một câu chuyện có thật như sau. Một hôm, tại quán cà phê Tim Horton gần góc đường Hurontario và Eglinton ở Mississauga, một người Việt tị nạn CS lớn tuổi nhìn thấy một thanh niên, khoảng ngoài 30, mặc áo thun đỏ có viền vàng, trước ngực có thêm hàng chữ 'Việt Nam'. Ông già kia xôn xôn, lân la hỏi chuyện. Đôi bên trò chuyện khá lâu, đủ để thanh niên kia trút bầu tâm sự: "Thú thật với bác, những chiếc áo này tụi cháu bị bắt buộc phải mua và được lệnh phải mặc. Theo chỉ đạo, đã đến lúc những người ra nước ngoài như tụi

cháu phải xuất đầu lộ diện. Chúng cháu rất khó xử vì thân nhân của chúng cháu sẽ bị hăm dọa nếu chúng cháu không tuân theo chỉ đạo của họ". Cuối cùng, bài viết này chỉ là sự đóng góp ý kiến chứ hoàn toàn không chỉ trích. Thời gian cũng như khuôn khổ có hạn, chỉ nêu lên một số diễn biến và vài ý kiến đơn sơ.

Tuấn Nguyễn

Chuyển Đến: Stephen Lê

Ngày 27/7/2018

www.vietnamvanhien.org